

е трудно!... И наредно съ тъй дури тя повдига от нас и се скри ней
свѣтъ трудната....

Такаво въше мисър първо познанство съ Иванка.

III

— Трудно, трудно молише! А защо е то такава трудно у теб? поти-
тако аз веднѣжъ ненадвѣно добра Пенга, когазъ погубудила неподво-
рносър и умишлене въа обхващали Иванка.

— А Господъ я знае! съ дълбока въздишка отговори стареца. Ба-
ща и въше такъва.....

— Синъ ли ти въше той? продължаваха да разпитвали азъ.

— Зетъ.... Вънѣрелимъ водеше. И трудно е тази работа, да ти кажа
ази тебе! захвана добро, казъ си примесри стонгера по близу кѣмъ ме-
ня. Взи, знамъ вече, деверъ години сѣмъ въдвѣтъ. А добра зрѣна въше, ор-
въахмѣ си мирно, никога не се каравѣмъ, — Боже упати! Помня само вед-
ногъ малко въше се посвадими, но то въше още на млади години. Видимъ
ли, уцупахъ я азъ, а тя ми лѣтна маларъ. Добра зрѣна въше — Боже да я про-
ти! Сидъ неймѣта сирото, азъ означъ съ двѣ момгера и двѣ момигера, по
омгера — Боже и тѣхъ да просри — отидоха при майка си. Сидъ една годи-
на зрѣмъ голѣмѣта си дъщеря; силно я не каравъ — сама отиди; са-
мѣка — сама отиди. Надъзрѣва имаме до щѣере: момигеро не въше го-
зетътъ парички имаме, но видимъ ли; мѣзрѣтъ гудѣтъ изивде! Да
въ щѣра не земамѣ турѣмѣ вино и ракия, а въ кѣщи — въ всѣкижрѣс
по логѣ отъ пѣдѣтъ.

се, сиди си въ кѣщи цѣлъ денъ и дума не продукива! Стѣмѣ си
маваѣ на изрѣмѣтъ и самъ такъвъ негѣмѣтъ, умишленъ!...

Така — що и щѣмѣта рѣчка не допѣра! Понѣкога зрѣна му
кражъ до него, земаѣтъ да му приказваѣ, па и да го ко-
мѣтъ? — мѣмѣ, та мѣмѣ!... Разбѣзѣкаѣтъ го!...

Зрѣ, видимъ работника е лоша, семейството му е